

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA LUBUSKIEGO

Gorzów Wielkopolski, dnia 6 października 2015 r.

Poz. 1704

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE WOJEWODY LUBUSKIEGO NR NK-I.4131.143.2015.IWit

z dnia 1 października 2015 r.

Działając na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2013 r., poz. 594 ze zm.) stwierdzam nieważność uchwały Nr X/54/2015 Rady Miejskiej w Zbąszynku z dnia 27 sierpnia 2015 r. w sprawie uchwalenia Statutu Gminy Zbąszynek.

UZASADNIENIE

Na sesji w dniu 27 sierpnia 2015 r. Rada Miejska w Zbąszynku podjęła uchwałę w sprawie uchwalenia Statutu Gminy Zbąszynek. Uchwała doręczona została organowi nadzoru w dniu 3 września 2015 r.

Po dokonaniu analizy prawnej organ nadzoru stwierdza, że uchwała istotnie narusza prawo, tj. art. 5 ust. 3, art. 11a ust. 1, art. 11b ust. 1 - 3, art. 19 ust. 2, art. 21 ust. 3, art. 25a, art. 33 ust. 5, art. 37a, art. 60 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym oraz rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie Zasad techniki prawodawczej (Dz. U. z 2002r. Nr 100, poz. 908.)

Statut gminy jest podstawowym aktem gminy, stanowiącym o jej ustroju (art. 3 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, dalej jako „ustawa”), uchwalanym przez radę gminy na podstawie normy kompetencyjnej wynikającej z art. 18 ust. 2 pkt 1 ustawy. Ustawa o samorządzie gminnym nie zawiera jednej zbiorczej normy prawnej obejmującej katalog spraw regulowanych w statucie gminy. Ustawa zawiera wiele rozproszonych przepisów prawnych, wskazujących na kwestie wymagające uwzględnienia w statucie. Mimo ich rozproszenia w ustawie, konieczne jest jednak kompleksowe ujęcie w akcie ustrojowym wszystkich tych zagadnień, których te przepisy dotyczą. Statut jednostki samorządu terytorialnego powinien obligatoryjnie regulować następujące sprawy: 1. zasady tworzenia, łączenia, podziału oraz znoszenia jednostki pomocniczej (art. 5 ust. 3 ustawy), 2. zasady dostępu do dokumentów i korzystania z nich (art. 11b ust. 3 ustawy), 3. zasady i tryb działania komisji rewizyjnej (art. 18a ust. 5 ustawy), 4. organizację wewnętrzną oraz tryb pracy organów gminy (art. 22 ust. 1 ustawy), 5. zasady działania klubów radnych (art. 23 ust. 2 ustawy), 6. zasady uczestniczenia przewodniczącego organu wykonawczego jednostki pomocniczej w pracach rady gminy (art. 37a ustawy), 7. uprawnienia jednostki pomocniczej do prowadzenia gospodarki finansowej w ramach budżetu gminy (art. 51 ust. 3 ustawy).

Wszystkie elementy wymienione w przywołanych przepisach są elementami obligatoryjnymi statutu i brak któregokolwiek z nich dyskwalifikuje statut w całości. Stanowisko to potwierdził NSA, stwierdzając m. in., iż: „statut powinien jednak zawierać wszystkie uregulowania przewidziane ustawą. Ustawa nie zna bowiem pojęcia statutu częściowego” (por. wyrok z dnia 11 czerwca 2003 r., sygn. akt II SA/Ka 472/03, niepubl.).

W § 12 Statutu Gminy Rada Miejska postanowiła, że : „Przewodniczący organu wykonawczego jednostki pomocniczej w miarę możliwości powinien uczestniczyć w sesjach Rady (ust. 1). Przewodniczący Rady obowiązany jest umożliwić uczestnictwo w sesjach Rady przewodniczącemu organu wykonawczego jednostki pomocniczej (ust. 2). Przewodniczący jednostki pomocniczej może zabierać głos na sesjach, nie ma jednak prawa do głosowania”.

W ocenie organu nadzoru zapisy te nie regulują w sposób prawidłowy zasad uczestnictwa przewodniczącego organu wykonawczego jednostki pomocniczej w pracach rady gminy. Należy zaznaczyć, że ustawodawca w art. 37a ustawy o samorządzie gminnym przyznaje organowi wykonawczemu jednostki pomocniczej wyłącznie uprawnienie do uczestniczenia w pracach rady gminy. To zatem od swobodnego uznania tego organu zależy, czy weźmie on udział w pracach rady, czy też nie będzie w nich uczestniczył. Tym samym zapis statutu: „Przewodniczący organu wykonawczego jednostki pomocniczej w miarę możliwości powinien uczestniczyć w sesjach Rady” jest niezgodny z art. 37a ww. ustawy. Ponadto ust. 3 § 12 statutu powtarza w części zapisy art. 37a ustawy, natomiast ust. 2 dotyczy nałożenia na Przewodniczącego Rady obowiązku umożliwienia uczestnictwa w sesjach Rady przewodniczącemu organu wykonawczego jednostki pomocniczej, co również pośrednio wynika z treści zdania drugiego art. 37a. W rezultacie postanowienia § 12 statutu powielają albo modyfikują treść art. 37a ustawy nie kreując żadnych zasad uczestnictwa przewodniczącego organu wykonawczego jednostki pomocniczej w pracach rady gminy.

Tymczasem w statucie należałoby np. dookreślić na czym polega prawo zabierania głosu na sesjach, tj. czy swym zakresem obejmuje wszystkie sprawy dotyczące działalności gminy, czy tylko jest ograniczone do spraw dotyczących bezpośrednio jednostki pomocniczej. Brak uregulowania ww. materii w sposób kompleksowy skutkuje nieważnością przedmiotowej uchwały w całości.

Niezależnie od powyższego w ocenie organu nadzoru o nieważności uchwały w całości przesądza również inne istotne nieprawidłowości.

Jak wynika z załączonego do uchwały uzasadnienia powodem przyjęcia przez radę nowego statutu była konieczność dostosowania statutu do obecnego stanu faktycznego i prawnego. Tym samym Rada Miejska w Zbąszynku postanowiła uchwalić nowy statut, co uczyniła podejmując uchwałę z dnia 27 sierpnia br. i uchylić poprzednio obowiązujący w tej sprawie akt z 2003 r. o czym postanowiła w § 3 uchwały. Jednakże w tekście badanego statutu w poszczególnych paragrafach rada wielokrotnie posługuje się zapisem „uchylony” i w ten sposób pomija treść danej jednostki redakcyjnej aktu zachowując jednocześnie pierwotną numerację tych jednostek. W ocenie organu nadzoru takie postępowanie jest możliwe jedynie w przypadku wydania tekstu jednolitego aktu, z czym niewątpliwie nie mamy w przedmiotowej sytuacji do czynienia. Kwestię wydawania tekstów jednolitych reguluje art. 16 ustawy z dnia 20 lipca 2000r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów (Dz. U z 2011r., poz. 1172 ze zm.). W myśl ww. przepisu jeżeli liczba zmian w ustawie jest znaczna lub gdy ustawa była wielokrotnie uprzednio nowelizowana i posługiwanie się tekstem ustawy może być utrudnione, Marszałek Sejmu ogłasza tekst jednolity ustawy. Zgodnie z ust. 3 tego przepisu teksty jednolite aktów normatywnych innych niż ustawa ogłasza organ właściwy do wydania aktu normatywnego. Ponadto zasady sporządzania tekstów jednolitych aktów normatywnych zostały szczegółowo określone w § 98 i następnym załącznika do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej”, a zgodnie z § 110 tych zasad przepisy te znajdują odpowiednie zastosowanie do aktów prawa miejscowego. Stosownie do zapisów § 106 rozporządzenia tekst jednolity redaguje się według następujących zasad: 1/ zachowuje się numerację pierwotnego tekstu ustawy i uwzględnia numerację dodaną przez ustawy zmieniające; nie wprowadza się ciągłości numeracji; 2) w miejscu przepisu uchylonego wpisuje się oznaczenie uchylonej jednostki redakcyjnej oraz określenie „uchylony”, podając w odnośniku tytuł ustawy uchylającej oraz oznaczenie dzienników urzędowych, w których została ogłoszona ta ustawa i jej zmiany, a także podaje się przepis uchylający i datę jego wejścia w życie...”.

W niniejszej sprawie Rada Miejska w Zbąszynku nie podjęła uchwały w przedmiocie ogłoszenia tekstu jednolitego, zatem posługiwanie się ww. zasadami zastrzeżonymi wyłącznie dla redagowania tekstów jednolitych, jest niedopuszczalne. W rezultacie przedmiotowa uchwała powoduje, że tekst statutu jest nieczytelny, a posługiwanie się terminologią „uchylony” wprowadza w błąd adresata aktu co do rzeczywistych intencji uchwałodawcy.

Rada Miejska zobowiązana jest do przestrzegania zasad prawidłowej legislacji, zwłaszcza przy tworzeniu aktów prawa miejscowego, do jakich niewątpliwie należy statut gminy. Niezachowanie tych reguł musi skutkować stwierdzeniem nieważności uchwały w całości.

Ponadto organ nadzoru wskazuje na niezgodność z prawem poszczególnych przepisów statutu.

Mianowicie § 8 ust. 1 statutu rada postanowiła, że o utworzeniu, połączeniu i podziale jednostki pomocniczej Gminy, a także zmianie jej granic rozstrzyga Rada w drodze uchwały z uwzględnieniem zasad określonych w dalszej części uchwały. Jednakże art. 5 ust. 3 ustawy o samorządzie gminnym wyraźnie stanowi, że rada posiada kompetencję do określenia zasad tworzenia, łączenia, podziału oraz znoszenia jednostki

pomocniczej, a nie zasad zmiany granic tej jednostki. Rada Miejska wykroczyła poza upoważnienie ustawowe regulując kwestię zmiany granic jednostki pomocniczej. Wobec powyższego przekroczeniem kompetencji jest również zapis § 9 ust. 1 statutu, w którym określono co ma zawierać uchwała, o której mowa w § 8 ust. 1.

Następnie w myśl § 11 ust. 1 statutu *„Kontrolę gospodarki finansowej jednostek pomocniczych sprawuje Skarbnik Gminy i przedkłada informacje w tym zakresie Burmistrzowi”*. Według art. 35 ust. 3 pkt 5 ustawy o samorządzie gminnym, zakres i formy kontroli oraz nadzoru organów gminy nad działalnością organów jednostki pomocniczej określa statut jednostki pomocniczej. Przepis ten - po pierwsze - stanowi podstawę do określenia zakresu kontroli w treści statutowych jednostek pomocniczych, nie zaś w statucie gminy, po wtóre - wskazuje organy gminy jako uprawnione do sprawowania nadzoru nad działalnością organów jednostki pomocniczej.

Zgodnie z art. 11a ust. 1 powołanej ustawy, organami gminy są rada gminy oraz wójt (burmistrz, prezydent miasta). Jednocześnie z art. 18a ust. 1 ustawy wynika, że rada gminy kontroluje działalność wójta, gminnych jednostek organizacyjnych oraz jednostek pomocniczych gminy za pomocą komisji rewizyjnej. Przepis § 11 ust. 1 statutu, przekazujący skarbnikowi gminy kontrolę gospodarki finansowej jednostek pomocniczych, jest zatem niezgodny z powołanym art. 11a ust. 1 ustawy.

Z kolei w § 18 statutu określony został zakres zadań przewodniczącego i wiceprzewodniczącego rady gminy. Przyjęte w przepisie regulacje przyznają przewodniczącemu i wiceprzewodniczącemu rady dodatkowe uprawnienia, które nie zostały przewidziane w przepisach prawa. Należy bowiem pamiętać, że zgodnie z ustawą o samorządzie gminnym zadaniem przewodniczącego jest wyłącznie organizowanie pracy rady oraz prowadzenie obrad rady. Przewodniczący może wyznaczyć do wykonywania swoich zadań wiceprzewodniczącego (art. 19 ust. 2 ustawy). Postanowienie Statutu zawarte ww. przepisie, że Przewodniczący Rady kieruje obsługą kancelaryjną rady jest sprzeczne z prawem.

Następnie w § 28 ust. 1 rada postanowiła, że *„Przed każdą sesją Przewodniczący Rady, po zasięgnięciu opinii Burmistrza, ustala listę osób zaproszonych na sesję. W sesjach Rady uczestniczą- z głosem doradczym - Burmistrz, zastępca Burmistrza, Sekretarz Gminy i Skarbnik Gminy. (ust. 2). Do udziału w sesjach Rady mogą zostać zobowiązani kierownicy gminnych jednostek organizacyjnych (ust. 3).*

Przepisy powyższe nakładają na Przewodniczącego Rady obowiązek sporządzania listy osób zaproszonych na sesję, po uprzednim uzyskaniu opinii Burmistrza. Dodatkowo przewidują obowiązek uczestnictwa w sesjach Burmistrza, zastępcy Burmistrza, Sekretarza, Skarbnika oraz kierowników gminnych jednostek organizacyjnych. Zarówno Sekretarz, Skarbnik jak i kierownicy gminnych jednostek organizacyjnych są pracownikami samorządowymi w rozumieniu ustawy z dnia 21 listopada 2008r. o pracownikach samorządowych (Dz. U. z 2014r., poz. 1202). Zgodnie z art. 7 pkt 1 ustawy czynności z zakresu prawa pracy wobec zastępcy burmistrza, sekretarza, skarbnika oraz kierownika jednostki organizacyjnej wykonuje burmistrz. W świetle art. 33 ust. 3 ustawy o samorządzie gminnym kierownikiem urzędu jest burmistrz. W myśl ust. 5 tego przepisu kierownik urzędu wykonuje uprawnienia zwierzchnika służbowego w stosunku do pracowników urzędu oraz kierowników gminnych jednostek organizacyjnych. A zatem zastępca burmistrza, sekretarz, skarbnik oraz kierownik gminnej jednostki organizacyjnej podlegają służbowo burmistrzowi, co oznacza, że tylko on, jako zwierzchnik służbowy, władny jest wydawać polecenia służbowe i zobowiązać ww. do udziału w sesjach. Rada normując te kwestie w statucie gminy wkroczyła w wyłączne kompetencje burmistrza.

Dalej w § 31 statut stanowi, iż: *„Wyłączenie jawności sesji jest dopuszczalne jedynie w przypadkach przewidzianych w przepisach powszechnie obowiązującego prawa”*. Zapis ten pozwala na wyłączenie jawności obrad na sesji w przypadkach określonych w przepisach prawa. Zgodnie z art. 87 Konstytucji Rzeczypospolitej *źródłami powszechnie obowiązującego prawa Rzeczypospolitej Polskiej są: Konstytucja, ustawy, ratyfikowane umowy międzynarodowe oraz rozporządzenia. Źródłami powszechnie obowiązującego prawa Rzeczypospolitej Polskiej są na obszarze działania organów, które je ustanowiły, akty prawa miejscowego*. Pojęcie „Przepisy prawa” ma szerokie znaczenie i obejmuje nie tylko ustawy, ale i inne źródła prawa wymienione w art. 87 Konstytucji RP. Z przepisu art. 11b ust. 1 zdanie 2 ustawy o samorządzie gminnym wynika, że *ograniczenia jawności mogą wynikać wyłącznie z ustaw*. Tylko więc ustawą można ograniczyć jawność obrad na sesji.

Następnie w § 51 statutu przyjęto, że *„Pracownik Urzędu Miejskiego, wyznaczony przez Burmistrza w uzgodnieniu z Przewodniczącym Rady, sporządza z każdej sesji protokół”*. Przepis ten nakłada na pracownika Urzędu Miejskiego obowiązek sporządzania z każdej sesji Rady protokołu. Z kolei § 55 stanowi, że *„Obsługę biurową Rady sprawuje pracownik Urzędu Miejskiego, w uzgodnieniu z Przewodniczącym Rady”*. W zakresie

bezprawności nakładania na pracowników urzędu miejskiego obowiązków pracowniczych w drodze statutu gminy należy odesłać odpowiednio do uwag wskazanych we wcześniejszej części rozstrzygnięcia. Dodać ponadto należy, że stosownie do postanowień art. 33 ust. 2 ustawy o samorządzie gminnym organizację i zasady funkcjonowania urzędu gminy określa regulamin organizacyjny, nadany przez burmistrza w drodze zarządzenia. Kwestie związane z wewnętrzną strukturą urzędu leżą w gestii burmistrza określającego organizację urzędu poprzez nadanie mu regulaminu organizacyjnego.

W myśl § 71 ust. 2 statutu, *„Komisje Rady mogą podejmować współpracę z odpowiednimi komisjami innych gmin, zwłaszcza sąsiadujących, a nadto z innymi podmiotami, jeśli jest to uzasadnione przedmiotem ich działalności”*.

Powyższy zapis narusza w sposób istotny art. 21 ust. 3 ustawy o samorządzie gminnym, zgodnie z którym komisje podlegają radzie gminy, przedkładają jej plan pracy oraz sprawozdania z działalności.

Przepis ten zawiera sformułowanie, że „komisje podlegają radzie gminy”. Sformułowanie to wyraża trzy istotne treści prawne. Po pierwsze - jest potwierdzeniem zasady, że rada gminy jest najwyższym w gminie organem stanowiącym i kontrolnym, któremu podlegają wszystkie pozostałe organy, w tym także wewnętrzne organy rady, łącznie z komisją rewizyjną, do której przepis ten również się stosuje. Po drugie - wyłącza komisje rady z podległości innym władzom samorządowym, w tym wójta gminy. Wreszcie, po trzecie - wskazuje, że „komisje nie są organami rady o samoistnych kompetencjach. Działalność podejmują w imieniu rady i w zakresie przez nią określonym” (Z. Niewiadomski, W. Grzelczak, Komentarz ..., s. 25). Zakres ten nie może obejmować spraw nienależących do właściwości rady, z tym że rada nie może scedować na komisję swoich kompetencji stanowiących (A. Agopszowicz, Komentarz..., s. 180).

Konsekwencją podległości, o której mowa wyżej, jest ciężący na komisjach obowiązek przedkładania radzie planu pracy oraz sprawozdań z działalności komisji. Przepis powyższy jednoznacznie kształtuje podległy charakter komisji w stosunku do rady gminy, przez co, nie jest dopuszczalna zmiana, nie mówiąc już o odwróceniu tej relacji w statucie gminy. W związku z powyższym nie ma podstawy do przyznania komisjom rady gminy uprawnień do podejmowania współpracy z komisjami innych rad jednostek samorządu terytorialnego i innymi nieokreślonymi w kwestionowanym § 71 ust. 2 Statutu podmiotami.

W § 85 statutu rada uregulowała kwestię wyłączenia członków Komisji Rewizyjnej od udziału w jej pracach w sprawach, w których istnieje uzasadnione podejrzenie co do ich stronnictwa. W ocenie organu nadzoru dokonanie regulacji w kwestionowanym zapisie jest sprzeczne z art. 25a ustawy o samorządzie gminnym, zgodnie z którym radny nie może brać udziału w głosowaniu w radzie ani w komisji, jeżeli dotyczy ono jego interesu prawnego. Użyte w ustawie określenie „interes prawny” jest przy tym pojęciem obiektywnym w odróżnieniu od okoliczności o jakich mowa w kwestionowanym przepisie - mogących wywołać podejrzenie o stronnictwo czy interesowność. Ponadto należy wskazać, że zgodnie z powołanym art. 25a ustawy wyłączenie dotyczy samego głosowania w radzie i komisji, a nie pracy w radzie albo komisji.

Należy zatem stwierdzić, że w przypadku dokonania wyboru radnego do składu komisji nie są możliwe jakiegokolwiek czasowe wyłączenia od udziału w jej pracach ani na mocy decyzji przewodniczącego komisji, ani też uchwały rady, chyba że rada podejmie decyzję o zmianie składu osobowego komisji rewizyjnej. Przepisy obowiązujących ustaw nie przewidują także prawa radnego będącego członkiem komisji, do odwoływania się do rady w ramach ochrony swych praw w sprawach związanych z pracami komisji.

W § 103 ust. 5 statutu zapisano: *„W posiedzeniach Komisji Rewizyjnej mogą brać udział tylko jej członkowie oraz zaproszone osoby”*. Regulacje te pozostają w sprzeczności z postanowieniami art. 11 b ustawy o samorządzie gminnym. Zgodnie z art. 11b działalność organów gminy jest jawna. Ograniczenia jawności mogą wynikać wyłącznie z ustaw. Jawność działania organów gminy obejmuje w szczególności prawo obywateli do uzyskiwania informacji, wstępu na sesje rady gminy i posiedzenia jej komisji, a także dostępu do dokumentów wynikających z wykonywania zadań publicznych, w tym protokołów posiedzeń organów gminy i komisji rady gminy. Rada Gminy nie jest zatem władna ograniczyć udział w posiedzeniu Komisji Rewizyjnej tylko do jej członków i osób zaproszonych.

Z kolei w §106 ust. 1 statutu postanowiono, iż: *„Komisja Rewizyjna może korzystać z porad, opinii i ekspertyz osób posiadających wiedzę fachową w zakresie związanym z przedmiotem jej działalności. W myśl ust. 2 „W przypadku, gdy skorzystanie z wyżej wskazanych środków wymaga zawarcia odrębnej umowy i dokonania wypłaty wynagrodzenia ze środków budżetowych, Przewodniczący Komisji Rewizyjnej przedstawia sprawę na posiedzeniu Rady, celem podjęcia uchwały zobowiązującej osoby zarządzające budżetem do zawarcia umowy w imieniu Gminy.”*

Przytoczna regulacja ust. 2 pozbawiona jest podstaw prawnych i narusza art. 60 ustawy o samorządzie gminnym (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu z dnia 25 maja 2005 r., sygn. akt III SA/Wr 26/04). Podejmując powyższą regulację Rada wkroczyła bezpośrednio w wyłączne kompetencje Burmistrza Gminy.

Należy zwrócić uwagę, iż zaciąganie zobowiązań oraz dokonywanie wypłat w związku z umowami za świadczenie usług mieści się w pojęciu gminnej gospodarki finansowej.

Zgodnie z art. 60 ustawy o samorządzie gminnym, za prawidłową gospodarkę finansową gminy odpowiada burmistrz (ust. 1). Burmistrz jest dysponentem budżetu i jemu też przysługuje wyłączne prawo m. in. do zaciągania zobowiązań mających pokrycie w ustalonych w uchwale budżetowej kwotach wydatków, w ramach upoważnień udzielonych przez radę gminy oraz do dokonywania wydatków budżetowych (ust. 2 pkt 1 i 3 ustawy).

Kompetencje rady gminy w zakresie gospodarki finansowej obejmują jedynie uchwalenie budżetu, nie zaś dysponowanie wydziałymi w nim środkami.

Realizując swoje ustawowe kompetencje burmistrz jest w pełni samodzielny. Rada nie może udzielać mu w tym zakresie zaleceń w konkretnych sprawach, ani też zobowiązywać go do podejmowania czynności prawnych z określonymi osobami.

Stanowiący podstawę do przyjęcia statutu gminy art. 22 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, statuując prawo ustalenia przez organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego spraw ustrojowych dotyczących organizacji wewnętrznej oraz trybu działania organów gminy, nie daje umocowania do stanowienia w statucie przepisów upoważniających do wydawania przez Radę odrębnych uchwał zobowiązujących burmistrza do zawierania umów.

Następnie w § 125 statutu rada wprowadziła ograniczenia ustawowej zasady jawności działania organów samorządu terytorialnego. Zdaniem organu nadzoru w pojęciu „zasad dostępu i korzystania z dokumentów” nie mieści się kompetencja do wprowadzenia ww. regulacji. Z kolei uzależniając udostępnienie protokołów z posiedzeń Komisji i Rady od ich formalnego przyjęcia (§ 122 statutu) rada bezprawnie ograniczyła dostęp obywateli do dokumentów wynikających z wykonywania zadań publicznych. Analogicznie orzekł Wojewódzki Sąd Administracyjny w Lublinie w wyroku z dnia 5 lutego 2015r. sygn. akt III SA/LU 647/14.

Ponadto w ocenie organu nadzoru brak jest postaw do powoływania przez radę gminy odrębnej jednostki (struktury - nazywanej „kapitułą”, „komisją tytułarną”), która w procesie nadawania lub pozbawiania tytułu honorowego obywatela gminy czy też zasłużonego dla gminy, miałaby pełnić funkcje władcze lub opiniodawcze (załącznik nr 6 i 6a do statutu gminy). Powołanie każdego zespołu musi mieć wyraźne umocowanie w uchwale. Analogicznie orzekł Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu w wyroku z dnia 18 października 2013r. sygn. akt III SA/Wr 638/13.

Jednocześnie organ nadzoru zwraca uwagę, że z dniem 6 września 2015 r. weszła w życie ustawa z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach ogłoszona w Dz. U. z 2014 r., poz. 119). Statut Gminy Zbąszynek zupełnie pomija istnienie tego środka. Tym samym Rada Miejska w Zbąszynku wykluczyła możliwość wskazania w statucie organu wewnętrznego rady właściwego do rozpatrywania petycji, co w rezultacie spowoduje konieczność samodzielnego rozpoznawania przez radę wszystkich petycji złożonych do organu stanowiącego j.s.t. (art. 9 ust. 2 ustawy).

Mając na uwadze powyższe należało orzec jak w sentencji.

Zgodnie z art. 92 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, stwierdzenie przez organ nadzoru nieważności uchwały organu gminy wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Od niniejszego rozstrzygnięcia służy prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wlkp. w terminie 30 dni od doręczenia rozstrzygnięcia za pośrednictwem Wojewody Lubuskiego.

z up. Wojewody Lubuskiego
Dyrektor Wydziału Nadzoru
i Kontroli

Teresa Kaczmarek